

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416200949
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6416200949.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa U. T., nar. XX. XX. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V. X., dieťa rodičov: V. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XX, O. V., t. č. T. F. X, XXXX V., X., zastúpená Advokátskou kanceláriou GEREG & MESSINGEROVÁ, s.r.o., so sídlom Horná Strieborná 4, Banská Bystrica, o návrhu starých rodičov - starej matky U. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, O. V. a manžela L. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, O. V., právne zastúpení advokátskou kanceláriou ŠKODA LEGAL s.r.o., so sídlom Dolná 6/a, Banská Bystrica, zastúpená konateľkou JUDr. Ing. Veronikou Škodovou, PhD., advokátom - konateľom, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní starých rodičov proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 18. 04. 2016 č. k. 19P/7/2016 - 136, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd návrh starých rodičov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s odôvodnením, že nezistil dôvody, pre ktoré by hrozila maloletému dieťaťu závažná ujma, pričom ani nebolo preukázané, že by matka nemala vytvorené podmienky na jeho riadnu starostlivosť. Taktiež nezistil dôvod, aby matke bolo zakázané vycestovať s maloletým U. do zahraničia, pretože takýmto spôsobom by matka bola obmedzená na svojich právach v tom, že by jej bolo znemožnené vycestovať z územia Slovenskej republiky do iného štátu, kde v súčasnej dobe má udelené platné povolenie na pobyt a prácu. Okrem toho poukázal na to, že o návrhu starej matky na nariadenie predbežného opatrenia bolo právoplatne rozhodnuté krajským súdom v konaní pod č. k. 15CoP/17/2016 - 92, a to dňa 17. 03. 2016, ktorým rozhodnutím bol návrh starej matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý. Ani týmto rozhodnutím neboli spochybnené rodičovské práva matky vo vzťahu k maloletému dieťaťu, preto nebol daný právny dôvod vo veci vydať predbežné opatrenie, keď vo veci samej o návrhu starých rodičov na zverenie maloletého U. T. do náhradnej osobnej starostlivosti koná súd, ktorý ďalej bude vykonávať dokazovanie. Z vyššie uvedených dôvodov preto návrh na vydanie predbežného opatrenia nepovažoval okresný súd za dôvodný.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podali odvolanie starí rodičia maloletého dieťaťa. Žiadali uznesenie okresného súdu zmeniť tak, že odvolací súd podanému návrhu starých rodičov na vydanie predbežného opatrenia vyhovie. V dôvodoch odvolania poukazovali na to, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Tvrdili, že matka maloletého dieťaťa strávila s týmto minimum času a spochybnili jej tvrdenia o tom, že chodila na územie Slovenskej republiky v pravidelných dvojtýždňových intervaloch a starala sa o maloleté dieťa. Mali za to, že medzi maloletým dieťaťom a starými rodičmi je vytvorená oveľa silnejšia väzba, ako jeho vzťah s matkou. O maloletého U. sa starí rodičia neustále starali, pričom pobyt v prostredí, kde sa matka momentálne zdržiava, by bolo stresujúce pre maloleté dieťa, pretože toto neovláda jazyk štátu, na územie ktorého ho chce matka premiestniť. Okrem toho ide o hyperaktívne

dieťa, ktoré vyžaduje mimoriadnu osobitnú starostlivosť, pretože maloleté dieťa trpí poruchou pozornosti. Okrem toho, matka maloletého musí pracovať na zmeny, takže nebude možné, aby sa riadne starala o maloleté dieťa. V tomto smere poukazovali na to, že matka nemá vytvorené ani také zázemie, aby mohla prostredníctvom svojho partnera zabezpečovať riadnu starostlivosť o maloleté dieťa. Sú toho názoru, že matka maloletého dieťaťa je psychicky nestabilná, a preto nie je zárukou toho, že zabezpečí maloletému dieťaťu riadnu výchovu a starostlivosť. Podľa ich názoru, je zo strany matky maloletého dieťaťa vyvíjaný psychický nátlak na maloleté dieťa, čo ovplyvňuje aj jeho názor. Svoje odvolanie doplnili ďalším podaním, v ktorom boli za to, aby súd ponechal maloletého U. v prostredí, v ktorom je zvyknutý, aby tak zabránili vzniku nenapraviteľnej ujmy na zdravom psychickom vývoji maloletého dieťaťa. Tu poukazovali na to, že na základe návrhu matky maloletého dieťaťa bolo vydané vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4P/19/2016 predbežné opatrenie, ktorým bolo nariadené starej matke U. M. vydať maloletého U. T. matke. Toto bolo aj realizované, pričom pri odobratí maloletého dieťaťa neboli použité adekvátne prostriedky. Naďalej poukazovali na to, že matka nie je zárukou toho, aby bola zabezpečená riadna starostlivosť o maloleté dieťa, pretože medzi dieťaťom a matkou nie je vytvorený taký citový vzťah, ktorý by bol toho zárukou, pretože matka trvalo žije neusporiadaným životom a nemá vytvorené podmienky k tomu, aby mohla zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté dieťa. Tým, že dieťa bolo vydané matke a táto toto odvieďa do miesta svojho bydliska vo X., bude narušená stabilita výchovného prostredia maloletého dieťaťa, ktorú malo od narodenia a ktorú zabezpečovali výlučne starí rodičia, pretože matka sa na tom nepodieľala a ani neprejavila záujem sa na tom podieľať. Majú teda za to, že sú splnené podmienky pre vydanie predbežného opatrenia v danej veci.

3. Na odvolanie starých rodičov maloletého dieťaťa podala vyjadrenie matka, ktorá v ňom žiadala rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Popierala tvrdenia uvádzané zo strany starých rodičov ohľadne jej starostlivosti o maloleté dieťa. Poukazovala práve na to, že zo strany starých rodičov boli porušované jej rodičovské práva, keďže títo jej odmietli dieťa vydať, hoci mala vo vzťahu k maloletému dieťaťu riadne zachované svoje rodičovské práva. Až po tom, čo maloleté dieťa jej vydané nebolo, použila zákonom dostupné možnosti k tomu, aby jej maloleté dieťa, ako matke a zákonnej zástupkyňi, bolo vydané. Tvrdila, že v jej bydlisku má dieťa vytvorené všetky podmienky, pretože má zabezpečený prechodný pobyt, má zabezpečené bývanie v prenajatom byte, je zdravotne poistené a je u neho zabezpečená aj návšteva základnej školy. So synom má dobrý vzťah, vie sa o maloleté dieťa riadne postarať, a preto nie je dôvod na to, aby za daného stavu bolo vydané predbežné opatrenie, keďže už Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 15CoP/17/2016 zaujal názor, že takéto podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia nie sú, a preto svojím rozhodnutím zo dňa 17. 03. 2016 zmenil rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom a návrh starej matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodnutie okresného súdu preto považovala za vecne správne a žiadala ho potvrdiť.

4. V dôsledku podaného odvolania Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej len „CMP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

5. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis, a to Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ako aj Zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok. Je nesporné, že v danej veci bolo o návrhu starých rodičov na vydanie predbežného opatrenia rozhodnuté podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) platných do 30. 06. 2016. Ustanovenia § 74 a nasl. O. s. p. upravovali vydanie predbežných opatrení jednak pred začatím konania, ale podľa ustanovenia § 102 ods. 1 O. s. p. aj po začatí konania vo veci samej. Vyššie uvedené právne predpisy namiesto predbežných opatrení majú úpravu označenú ako neodkladné opatrenia. Tieto sú upravené jednak v ustanovení § 324 a nasl. CSP, ale aj v ustanoveniach § 360 až § 369 CMP.

6. V zmysle § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

7. V ustanovení § 367 CMP je upravené neodkladné opatrenie vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má

maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Uvedené znenie § 367 ods. 1 CMP zodpovedá ustanoveniu § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p., podľa ktorého postupoval aj Okresný súd Žiar nad Hronom v čase vydania svojho rozhodnutia, lebo skúmal, či sú splnené podmienky na dočasné odovzdanie maloletého dieťaťa do starostlivosti starých rodičov.

8. Na základe podaného odvolania zo strany starých rodičov a po vyjadrení aj matky maloletého dieťaťa, po preskúmaní veci dospel aj krajský súd k záveru, že okresný súd pri vydaní rozhodnutia zohľadnil všetky podstatné okolnosti majúce vplyv na jeho rozhodnutie, svoje rozhodnutie aj odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP a § 236 CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 39 ods. 2 a § 367 CMP. Preto z takéhoto rozhodnutia krajský súd v danej veci aj vychádzal.

9. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že stará matka maloletého dieťaťa podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 02. 02. 2016, ktorý bol vedený pod sp. zn. 19P/6/2016. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo dňa 08. 02. 2016 č. k. 19P/6/2016 - 29 vydal predbežné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého U. T., nar. XX. XX. XXXX, do osobnej starostlivosti starej matky U. M., nar. XX. XX. XXXX. Na základe odvolania matky maloletého dieťaťa konal vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením zo dňa 17. 03. 2016 č. k. 15CoP/17/2016 - 92 zmenil uznesenie okresného súdu tak, že návrh starej matky U. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by zveril maloletého do jej výchovy, zamietol. Z dôvodov rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že aj keď je pravdou, že maloleté dieťa sa fakticky od narodenia nachádza v starostlivosti starej matky, tak z ničoho nevyplýva, že by rodičovské práva matky vo vzťahu k maloletému dieťaťu boli obmedzené. V tejto súvislosti krajský súd poznamenal, že podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije alebo je neznámy, alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Poznamenal, že stará matka podľa Zákona o rodine nemá práva a povinnosti, ktoré patria rodičovi. Tiež uviedol, že len v prípade, ak niektorému z rodičov bráni vo výkone jeho rodičovských práv a povinností závažná prekážka a ak je to v záujme maloletého dieťaťa, súd môže zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností rodiča, a to aj vydaním rozhodnutia, ktorým zverí maloleté dieťa do náhradnej starostlivosti, prípadne vydá predbežné opatrenie, ktorým sa dočasne nahrádza osobná starostlivosť rodičov o maloleté dieťa. Avšak iba v tom prípade, ak nie je rodič schopný zabezpečiť svoje rodičovské práva vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Poukázal na to, že obava starej matky, že matka dieťa zoberie do zahraničia, nie je dôvodom pre zverenie maloletého do starostlivosti inej osoby. Mal za to, že v čase rozhodovania matke nič nebráni starať sa o dieťa, pričom tomu nebráni ani skutočnosť, že si mieni založiť novú rodinu vo X. a žiť tam spolu s maloletým dieťaťom. Vyvodil z toho, že maloletému dieťaťu nehrozí žiadna závažná ujma, pretože mal osvedčené, že matka má podmienky pre starostlivosť o dieťa. Ak aj matka musela opustiť dočasne svoje dieťa z dôvodu, že ako samo žiteľka mala povinnosť sa o dieťa postarať a musela zabezpečiť príjem, z ktorého by si mohla plniť svoje rodičovské povinnosti, tak táto okolnosť ešte neznamená, že by nevedela zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa. V prípade matky maloletého dieťaťa, ak druhý rodič nebol známy, tak odpadol dôvod, ktorým by druhý rodič mohol zasiahnuť do toho, aby matka s dieťaťom vycestovala do zahraničia, teda do miesta jej terajšieho pobytu. Bol toho názoru, že stará matka nie je takou osobou, ktorá rozhoduje o možnosti vycestovania dieťaťa, či o jeho pobyte.

10. Uvedené rozhodnutie bolo doručované účastníkom konania a nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 04. 2016. V tejto veci pod sp. zn. 19P/7/2016 podala stará matka maloletého dieťaťa dňa 04. 02. 2016 návrh na zverenie maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti a v rámci konania potom aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia dňa 11. 04. 2016. Ako potreba dočasnej úpravy pomerov neodkladným opatrením bolo uvedené, že je obava, že matka maloleté dieťa zoberie do zahraničia ako aj to, že o toto maloleté dieťa sa nebude schopná postarať. Bolo poukazované na to, že nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby odišlo z územia Slovenskej republiky, pretože tu sú starí rodičia, ktorí sa o maloleté dieťa riadnym spôsobom starali, majú k nemu vytvorený dobrý vzťah, a preto by pobyt v zahraničí bol pre maloleté dieťa stresujúci najmä za stavu, keď maloleté dieťa trpí poruchou pozornosti, je hyperaktívne a vyžaduje neustálu starostlivosť. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia - neodkladného opatrenia bol podaný deň pred tým, ako rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol zamietnutý návrh starej matky na vydanie neodkladného opatrenia nadobudlo právoplatnosť. Z dôvodov rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že hodnotil aj uvedenú právnu skutočnosť. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 329 ods. 3 CSP, z ktorého vyplýva, že ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie predbežného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností

významných pre rozhodnutie, neznamená právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci. Ani krajský súd nezistil, že by vzhľadom na krátky odstup času medzi rozhodnutím krajského súdu, ktorým bol zamietnutý návrh starej matky na vydanie neodkladného opatrenia a podaním nového návrhu na vydanie neodkladného opatrenia došlo k zmene takých skutkových okolností, ktoré by boli také významné pre rozhodnutie, aby mohol súd rozhodnúť o novom návrhu starých rodičov na vydanie neodkladného opatrenia. Správne sa preto okresný súd pri rozhodovaní touto okolnosťou riadne vypořiadal, pretože obsahu znenia § 329 ods. 3 CSP v čase jeho rozhodnutia zodpovedala už zabehnutá súdna prax.

11. Tak ako vyplýva aj z dôvodov uznesenia okresného súdu pri posudzovaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, vychádzal okresný súd nielen z vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý rozhodol o neodkladnom opatrení starej matky maloletého dieťaťa, ale aj z toho, že vo veci samej bolo dňa 14. 04. 2016 nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnili starí rodičia maloletého dieťaťa, ale aj matka maloletého dieťaťa. Vzhľadom na to, že na uvedenom pojednávaní boli uvádzané zo strany starých rodičov okolnosti ohľadne starostlivosti matky o maloleté dieťa a táto zas na tieto reagovala v rámci obrany svojimi tvrdeniami a boli navrhnuté aj výsluchy svedkov, tak okresný súd uznesením odročil pojednávanie na neurčito za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedkov, ale aj ohľadom šetrenia pomerov matky maloletého dieťaťa v mieste jej bydliska vo X.. Až následne, po vypočutí účastníkov konania a nariadení doplnenia dokazovania, okresný súd rozhodol o návrhu starých rodičov na vydanie neodkladného opatrenia, ktorý návrh starých rodičov na vydanie neodkladného opatrenia zamietol, lebo za daného skutkového stavu mal za to, že nie je dôvod v danom konaní vo veci samej nariaďovať neodkladné opatrenie. Taktiež bol názoru, že je to práve matka, ktorá má zachované svoje rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k svojmu dieťaťu a v týchto právach vo vzťahu k maloletému dieťaťu nebola obmedzená a zatiaľ neexistujú ani dôvody, aby takýchto rodičovských práv bola pozbavená. Okresný súd práve poukázal na to, že až v rámci vykonávaného dokazovania bude môcť byť posúdená jednak obrana matky maloletého dieťaťa voči tvrdeniam starých rodičov ohľadnej jej starostlivosti o maloleté dieťa, ale aj to, či matka maloletého dieťaťa je schopná zabezpečiť výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa ako aj to, či má v mieste svojho bydliska v zahraničí vytvorené k tomu adekvátne podmienky.

12. V čase rozhodovania danej veci mal Okresný súd Žiar nad Hronom už k dispozícii aj uznesenie vydané Okresným súdom Žiar nad Hronom vo veci vedenej pod sp. zn. 4P/19/2016, ktoré bolo vydané dňa 14. 04. 2016 pod č. k. 4P/19/2016 - 53, ktorým bolo vydané neodkladné opatrenie a súd nariadil starej matke, aby vydala maloleté dieťa matke V. T., nar. XX. XX. XXXX.

13. Ako vyplýva následne z pripojených dokladov v rámci odvolacieho konania, tak predbežné opatrenie vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4P/19/2016 bolo aj realizované. Nie je úlohou krajského súdu v tejto veci komentovať nevhodný spôsob realizácie neodkladného opatrenia vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4P/19/2016. Pre toto konanie je podstatné, že vo veci samej na základe návrhu starých rodičov o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti sa naďalej bude viesť konanie, podľa rozhodnutia okresného súdu bude vykonané dokazovanie výsluchom svedkov, šetrením pomerov v mieste bydliska matky maloletého dieťaťa ako aj podanie správy opatrovníkom maloletého dieťaťa, pričom ako uviedol súd, tak v prípade potreby nariadi vo veci aj znalecké dokazovanie, či vykoná aj iné dôkazy. Je to práve súd, ktorý v konaní vo veci samej môže komplexne posúdiť jednak tvrdenia starých rodičov ohľadom starostlivosti matky o maloleté dieťa, obranu matky maloletého dieťaťa proti tvrdeniam starých rodičov ohľadnej jej starostlivosti o dieťa, ako aj zistiť, či matka má vytvorené podmienky pre zabezpečenie výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa a či je takúto výchovu a starostlivosť schopná aj ako rodič zabezpečiť. Zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je zásahom do rodičovských práv matky maloletého dieťaťa a aby k takémuto zásahu došlo, tak musí mať súd zistené také podklady, aby takýto záver mohol urobiť a súdnym rozhodnutím bolo možné zasiahnuť do rodičovských práv matky maloletého dieťaťa.

14. Okolnosť, že ak za súčasného stavu okresný súd návrhu starých rodičov na vydanie neodkladného opatrenia nevyhovel, ešte neznamená, že súd už nebude môcť vo veci vydať neodkladné opatrenie. Ak totiž v priebehu konania nastanú také skutkové okolnosti, ktoré budú významné pre rozhodnutie, môže súd aj pred rozhodnutím vo veci samej v súlade s § 329 ods. 3 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP vydať predbežné opatrenie, ak by boli k tomu splnené zákonné predpoklady a bolo to v záujme maloletého dieťaťa.

15. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, a preto ho podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).